DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

Warszawa, 28 czerwca 1953 r. Nr 9 Poz. 103—109

TREŚĆ:

103.

ZARZĄDZENIE Nr 116

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 22 maja 1953 r.

w sprawie wprowadzenia taryfikatora kwalifikacyjnego i katalogu norm i stawek jednostkowych.

(L. dz. D.XIII/2/6176/53)

W wykonaniu postanowienia ust. 5 Uchwały Nr 327/53 Prezydium Rządu z dnia 29 kwietnia 1953 r. w sprawie norm pracy i wzmocnienia dyscypliny płac, po porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa Ceramiki i Pokrewnych Zawodów w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się jako powszechnie obowiązujące jednolite katalogi norm i stawek jednostkowych dla robót wykonywanych przez przedsiębiorstwa budowlano-montażowe; katalogi powyższe wymienione są w załączniku Nr 1 do zarządzenia. *)

§ 2. Katalogi, o których mowa w § 1, znajdą zastosowanie przy wynagradzaniu robotników przy pracach budowlano-montażowych we wszystkich przedsiębiorstwach podległych Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli, które dotychczas wynagradzały swych pracowników wg zasad ustalonych w układzie zbiorowym pracy w budownictwie z dnia 7 maja 1949 r. lub w układzie zbiorowym pracy dla robót drogowych, mostowych i wodnych oraz przy eksploatacji żwiru i kruszywa, z dnia 20 czerwca 1949 r.

§ 3. Wprowadza się jako powszechnie obowiązujące w przedsiębiorstwach, o których mowa w § 2, następujące tabele płac:

1) tabelę płac dla robotników zatrudnionych w systemie dniówkowym lub dniówkowo-premiowym, (z podziałem na 3 strefy płac), stanowiącą załącznik Nr 2 do zarządzenia;
2) tabelę płac dla robotników zatrudnionych w systemie akordowym, (z podziałem na 3 strefy płac), stanowiącą załącznik Nr 3 do zarządzenia;
Podział obszaru kraju na strefy płac ustalony w obowiązujących przepisach pozostaje bez zmiany.

§ 4. 1. Robotnicy o specjalnie wysokich kwalifikacjach, zaszeregowani według taryfikatora kwalifikacyjnego dla robotników budowlano-montażowych do kategorii 8 tabeli płac, otrzymują w przypadkach zatrudniania ich w systemie dniówkowym lub dniówkowo-premiowym następujące stawki za godzinę pracy:

I strefa płac — 4,90 zł.
II „ „ — 4,56 zł.
III „ „ — 4,21 zł.

2. Tryb przyznawania kategorii 8 ustala instrukcja, stanowiąca załącznik Nr 5 do zarządzenia.

§ 5. 1. Wprowadza się taryfikator kwalifikacyjny dla robotników budowlano-montażowych, będący podstawą zaszeregowania osobistego robotników do poszczególnych kategorii tabeli płac. Taryfikator kwalifikacyjny stanowi załącznik Nr 4 do zarządzenia.

2. Zakładowe komisje kwalifikacyjne, powołane w myśl § 3 i 4 zarządzenia Nr 82 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 14 kwietnia 1953 r. w sprawie powoływania zakładowych komisji kwalifikacyjnych dla ustalenia kategorii zaszeregowania osobistego robotników w zakładach pracy resortu Ministra Budownictwa Miast i Osiedli (Dz. Urz. Nr 6, poz. 74) dokonają do dnia 14 czerwca 1953 r. osobistego zaszeregowania robotników, zgodnie z taryfikatorem kwalifikacyjnym, o którym mowa w ust. 1. Działalność komisji kwalifikacyjnych reguluje instrukcja, stanowiąca załącznik Nr 5 do zarządzenia.

3. Komisje kwalifikacyjne obowiązane są wydawać robotnikom zaświadczenia określające zawód robotnika oraz uzyskane osobiste zaszeregowanie. Wzór zaświadczenia kwalifikacyjnego stanowi załącznik Nr 6 do zarządzenia.

4. Robotnicy, którzy po przyjęciu do pracy po dniu 14 czerwca 1953 r. nie przedłożą zaświadczenia kwalifikacyjnego, o którym mowa w ust. 3, mogą być zaszeregowani w zależności od posiadanych kwalifikacji bądź wykonywanej pracy — najwyżej do 3 kategorii płac, chyba, że w drodze egzaminu złożonego przed komisją kwalifikacyjną udowodnią posiadanie wyższych kwalifikacji zawodowych i uzyskają odpowiednie zaświadczenie kwalifikacyjne.

5. W przypadku, jeżeli robotnik w wyniku pomyślnie złożonego egzaminu otrzyma wyższą kategorię zaszeregowania niż posiadana, przyznana do czasu złożenia egzaminu, wówczas nowa kategoria zaszeregowania przysługuje mu od dnia złożenia egzaminu.

§ 6. 1. Zmiany norm oraz tabel płac, o których mowa w zarządzeniu, dotyczą robotników, którzy dotychczas są wynagradzani według załącznika Nr 1 do Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 7 maja 1949 r. lub według załącznika Nr 1 do Układu Zbiorowego Pracy dla robót drogowych, mostowych i wodnych oraz przy eksploatacji żwiru i kruszywa, zatrudnionych w:

a) produkcji podstawowej,
b) usługach,
c) zakładach produkcji pomocniczej, zakładach przemysłowych i innych jednostkach organizacyjnych według załącznika Nr 7 do zarządzenia.

*) Załączniki 1, 4, 5 i 8 wydrukowane i rozesłane.

2. W stosunku do robotników, o których mowa w ust. 1 nie stosuje się przepisów zawartych w załącznikach nr 1, 2, 2a, 3, 4, 5, 6 i 8 do Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 7 maja 1949 r. oraz odpowiednich przepisów zawartych w załącznikach nr 1, 3, 4 i 5 do Układu Zbiorowego Pracy dla robót drogowych, mostowych i wodnych oraz przy eksploatacji żwiru i kruszywa.

3. Zasady wynagradzania robotników, nie objętych postanowieniami ust. 1 pozostają bez zmian i robotnicy tacy nie ulegają przeszeregowaniu według nowego taryfikatora.

§ 7. 1. Z dniem wejścia w życie zarządzenia we wszystkich przedsiębiorstwach podległych Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli wprowadza się postanowienia uchwały Prezydium Rządu z dnia 3 maja 1952 r. w sprawie wprowadzenia jednolitych norm i stawek akordowych dla robotników zatrudnionych przy pracach załadunkowych i wyładunkowych (Monitor Polski A-37, poz. 542), o ile prace te, jako bezpośrednio związane z procesem produkcyjnym, nie są objęte katalogami norm i stawek, o których mowa w § 1 i 8 zarządzenia.

2. Robotnicy stale zatrudnieni przy pracach załadunkowych i wyładunkowych otrzymują osobiste zaszeregowanie do 3 kategorii według tabeli płac, o której mowa w § 3 pkt 1) zarządzenia.

§ 8. 1. Wprowadza się jako obowiązujące katalogi norm branżowych wymienione w załączniku Nr 8 do zarządzenia.

2. Stosowanie katalogów norm branżowych, nie wymienionych w załączniku Nr 8 do zarządzenia, wymaga zezwolenia Ministra Budownictwa Miast i Osiedli.

§ 9. 1. W zakładach pracy lub grupach produkcyjnych, w których robotnicy objęci są przepisami zarządzenia unieważnia się z dniem 15 czerwca 1953 r. wszelkie normy zakładowe, obowiązujące przed dniem 15 czerwca 1953 r., z tym zastrzeżeniem, iż stawki jednostkowe wynikające z norm zakładowych obowiązujących przed dniem 15 czerwca 1953 r. pozostają bez zmiany do czasu opracowania nowych norm zakładowych — o ile odpowiednie prace nie zostały objęte katalogami norm i stawek jednostkowych, o których mowa w §§ 1 i 8 bądź też przepisami, o których mowa § 7 zarządzenia.

2. Robotników przedsiębiorstw, w których takie normy są stosowane, należy zaszeregować zgodnie z postanowieniami § 5 zarządzenia.

3. Zobowiązuje się dyrektorów centralnych zarządów i zjednoczeń, którym podlegają zakłady pracy stosujące przed dniem 15 czerwca 1953 r. normy zakładowe dla robót budowlano-montażowych, do spisania tych norm oraz przeprowadzenia do dnia 1 września 1953 r. rewizji tych norm, w celu dostosowania ich do poziomu norm ujętych w katalogu norm i stawek jednostkowych, wprowadzonych zarządzeniem.

4. Po dokonaniu rewizji, o której mowa w ust. 3, stawki jednostkowe mogą być przeliczone w oparciu o wprowadzone zgodnie z § 3 zarządzenia akordowe stawki płac (załącznik Nr 3 do zarządzenia). Stawki jednostkowe, ustalone na podstawie nowych norm zakładowych, nowych tabel płac i nowego taryfikatora kwalifikacyjnego nie mogą spowodować wzrostu funduszu płac w danym zakładzie. Normy zrewidowane zgodnie z postanowieniami ust. ust. 3 i 4 powinny być zatwierdzane według obowiązujących przepisów (zarządzenie Ministra Budownictwa Miast i Osiedli Nr 127 z dnia 19 października 1951 r. — Dz. Urz. Nr 14, poz. 133).

§ 10. 1. Rozliczenie należności za pracę w akordzie pomiędzy członków zespołu bądź brygady następuje z reguły proporcjonalnie do stawek wynikających z osobistego zaszeregowania każdego z członków zespołu lub brygady oraz proporcjonalnie do przepracowanego czasu.

2. Jako stawki służące za podstawę przy rozliczaniu należności członków zespołu (brygady) za pracę w akordzie należy przyjmować stawki podane w tabeli płac dla robotników zatrudnionych w systemie akordowym (załącznik Nr 3 do zarządzenia).

§ 11. W stosunku do robotników ,objętych przepisami zarządzenia w miejsce przepisów, zawartych w §§ 12, 14 i 15 Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 7 maja 1949 r. oraz Układu Zbiorowego Pracy dla robót drogowych, mostowych i wodnych oraz przy eksploatacji żwiru i kruszywa z dnia 20 czerwca 1949 r. dotyczących podstawy obliczania dodatków za prace w porze nocnej, w godzinach nadliczbowych oraz za prace w niedziele i święta ustawowe stosuje się zasady następujące:

1. Przy pracy w akordzie postawą do obliczania dodatków za pracę w nocy, za pracę w godzinach nadliczbowych, bądź za pracę w niedzielę i święta ustawowe jest stawka godzinowa, wynikająca z osobistego zaszeregowania robotnika oraz tabeli płac dla robotników, zatrudnionych w systemie akordowym (załącznik Nr 3 do zarządzenia).

2. Przy pracy na dniówkę podstawą do obliczania dodatków za pracę w nocy, za pracę w godzinach nadliczbowych, bądź za pracę w niedziele i święta ustawowe jest stawka godzinowa wynikająca z osobistego zaszeregowania robotnika oraz tabeli płac dla robotników zatrudnionych w systemie dniówkowym lub dniówkowo-premiowym (załącznik Nr 2 do zarządzenia).

§ 12. 1. Brygadziści, w każdej kategorii zaszeregowania, otrzymują stawki danej kategorii z dodatkiem 20%. Dodatek ten oblicza się od stawki godzinowej, wynikającej z osobistego zaszeregowania brygadzisty oraz tabeli płac dla robotników zatrudnionych w systemie dniówkowym lub dniówkowo-premiowym (załącznik Nr 2 do zarządzenia). Dodatek powyższy wypłaca się brygadziście niezależnie od należności za akord, obliczonej według cen ustalonych.

2. Pod określeniem brygadzisty należy rozumieć robotnika, kierującego grupą robotników o takich samych lub niższych kwalifikacjach pracującego wraz z grupą fizycznie. a przy pracy akordowej biorącego udział w akordzie.

§ 13. Katalogi norm i stawek jednostkowych, o których mowa w §§ 1 i 8 zarządzenia, podają stawki jednostkowe, obowiązujące w strefie I; dla otrzymania stawek jednostkowych, obowiązujących w II strefie należy — stawki strefy I pomnożyć przez współczynnik 0,93, a dla otrzymania stawek strefy III przez współczynnik 0,86.

§ 14. Dyrektorzy centralnych zarządów i zjednoczeń spowodują w zakładach pracy, objętych zarządzeniem:

1) zakończenie wszelkich obmiarów oraz zleceń roboczych na dzień 14 czerwca 1953 r.,

2) wystawienia i doręczenia brygadom przed dniem 15 czerwca 1953 r. zleceń roboczych na następny okres oraz na przyszłość systematyczne wystawienie ich przed rozpoczęciem pracy.

§ 15. Dyrektorzy centralnych zarządów i zjednoczeń zwrócą w okresie wprowadzenia w życie nowych norm szczególną uwagę na zapewnienie brygadom roboczym właściwego frontu robót oraz zaopatrzenia materiałowego dla umożliwienia robotnikom podniesienia wydajności pracy i osiągnięcia przez to wyższych zarobków.

§ 16. 1. W sprawach nieuregulowanych zarządzeniem obowiązują postanowienia Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 7 maja 1949 r. lub Układu Zbiorowego Pracy dla robót drogowych, mostowych i wodnych oraz przy eksploatacji żwiru i kruszywa z dnia 20 czerwca 1949 r. wraz z wszelkimi uzupełnieniami wydanymi po ich podpisaniu.

2. Podkreśla się, że kierownicy jednostek organizacyjnych mają obowiązek ścisłego przestrzegania postanowień zarządzenia Nr 111 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 30 maja 1952 r. w sprawie zwiększenia dyscypliny płac oraz polepszenia jakości robót w wykonawstwie budowlano-montażowym. (Dz. Urz. Nr 11, poz. 118) — przy stosowaniu postanowień obowiązujących układów zbiorowych pracy, jak również przy wprowadzaniu w życie postanowień zarządzenia.

§ 17. Zarządzenie obowiązuje od dnia 15 czerwca 1953 r.

wz Minister **Inż. J. Żakowski**

Załącznik Nr 2 do zarządzenia Nr 116 Min. Bud. M. i O.

Tabela płac czasowa
dla robotników budowlano-montażowych.

Kategoria	Stawka w złotych za godzinę		
	I-sza strefa 100	II-ga strefa 0,93	III-cia strefa 0,86
1	2,00	1,86	1,72
2	2,20	2,05	1,89
3	2,40	2,23	2,06
4	2,80	2,60	2,41
5	3,25	3,02	2,80
6	3,75	3,49	3,23
7	4,30	4,00	3,70

Załącznik Nr 3 do zarządzenia Nr 116 Min. Bud. M. i O.

Tabela płac akordowa
dla robotników budowlano-montażowych.

Kategoria	Stawka w złotych za godzinę		
	I-sza strefa 100	II-ga strefa 0,93	III-cia strefa 0,86
1	2,20	2,05	1,89
2	2,42	2,25	2,08
3	2,73	2,55	2,36
4	3,30	3,07	2,84
5	3,83	3,56	3,29
6	4,48	4,17	3,85
7	5,28	4,91	4,54

Załącznik Nr 6 do zarządzenia Nr 116 Min. Bud. M. i O.

ZAŚWIADCZENIE KWALIFIKACYJNE
(tymczasowe)

1. Nazwisko i Imię . . . .
(imię ojca)
2. Rok urodzenia . . . .
3. Miejsce stałego zamieszkania . . . . . .
. . . .
4. Zatrudniony w . . . . . od dnia . . .
5. Charakter zatrudnienia . . . .

Orzeczenie komisji kwalifikacyjnej

działającej w . . . . . na podstawie . . .
. . . .
Ob. . . . . został uznany zgodnie z postanowieniami taryfikatora kwalifikacyjnego budownictwa Część . . . . Dział . . . . poz. . . . za . . . . kat. . . . . . zaszeregowania.

Kierownik Zakładu Pracy — Przewodniczący Komisji Kwalifikacyjnej

. . . . dnia . . . .

Załącznik Nr 7 do Zarządzenia Nr 116 Min. Bud. M. i O.

Zmiany norm oraz tabel płac

o których mowa w zarządzeniu dotyczą robotników zatrudnionych:
1) w zakładach produkcji pomocniczej,
2) w zakładach prefabrykacji,
3) w przedsiębiorstwach transportowych i Bazach Sprzętu i Transportu, (Zakłady Transportowe, Przeds. Transp. B. W.),
4) w przedsiębiorstwach zaopatrzenia (Przeds. Zaopatrzenia C. Z. W-wa, Przeds. Zaopatrzenia Sprzętowego) Centr. Zaopatrzenia B. W.),
5) w zakładach przemysłowych (Centralne Warsztaty Sprzętu).

Z wyjątkiem następujących zakładów wydzielonych posiadających własny plan oraz będących na rozrachunku gospodarczym:
1) stolarnie,
2) parkieciarnie,
3) tartaki,
4) kamieniołomy.

104.

ZARZĄDZENIE Nr 117

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 22 maja 1953 r.

w sprawie podniesienia jakości wykonawstwa w biurach projektowych budownictwa miejskiego.

(L dz. D.XII/1-1196/53)

§ 1. 1. Jakość dokumentacji technicznej, wykonywanej przez biura projektowe budownictwa miejskiego, pomimo znacznego na tym polu postępu, nie stoi jeszcze na odpowiednim poziomie. Przyczyną tego jest najczęściej niedostateczny poziom umiejętności fachowych, zarówno teoretycznych, jak i praktycznych u osób występujących w charakterze projektantów, następnie u członków rad technicznych i zespołów weryfikacji.

2. Z uwagi na powyższe oraz w związku z § 1 ust. 17 pkt. pkt. 1) i 4) zarządzenia Ministra Budownictwa Miast i Osiedli Nr 49 z dnia 18.III-1953 r. o opracowaniu zarządzeń w sprawie podniesienia jakości wykonawstwa zarządzam co następuje:

§ 2. 1. Otrzymać zlecenie jako samodzielny projektant w biurze projektowym może ten, kto oprócz studiów politechnicznych zakończonych dyplomem ze stopniem inżyniera, posiada jeszcze odpowiednią praktykę na robotach budowlanych oraz w państwowym biurze projektowym.

2. Zalicza się praktykę odbytą po ukończonych studiach, przy czym praktyka w biurach projektowych powinna w zasadzie następować po odbytej praktyce budowlanej.

3. Przez praktykę budowlaną rozumie się pracę mającą bezpośredni związek z wykonawstwem na budowie, zaś przez praktykę w biurach projektowych rozumie się bezpośredni udział w opracowaniu dokumentacji technicznej. Nie zalicza się do praktyki pracy w biurze przy sporządzaniu list płacy, prowadzeniu statystyki i wykonywaniu innych tym podobnych czynności administracyjnych. Przypominam, że przy tego rodzaju czynnościach administracyjnych inżynierów zatrudniać nie wolno.

4. Dyrektorzy przedsiębiorstw dopilnują, aby odbywający praktykę zatrudniani byli kolejno na różnych etapach produkcji i w różnych jej rodzajach. Odbywających praktykę w biurach projektowych należy włączyć w nadzór autorski w jak najszerszym zakresie.

§ 3. 1. Pracownik, który ma otrzymać zlecenie jako samodzielny projektant w biurach projektowych budownictwa miejskiego powinien wykazać się następującą praktyką.

Specjalność	Posiadany tytuł	Wymagane minimum praktyki na budowie	Wymagane minimum praktyki w biurze projektów
Architekt	inż. magister inż. zawodowy	$1^1/_2$ roku $1^1/_2$ roku	1 rok 2 lata
Konstruktor	inż. magister inż. zawodowy	$1^1/_2$ roku 2 lata	1 rok 2 lata
Instalator sanitarny	inż. magister inż. zawodowy	2 lata 2 lata	$1^1/_2$ roku 2 lata
Instalator elektryk	inż. magister inż. zawodowy	$1^1/_2$ roku $1^1/_2$ roku	1 rok 2 lata
Projektant organizacji	inż. magister inż. zawodowy	2 lata na sta- 3 lata nowisku kier. rob.	1

2. Aby otrzymać zlecenie jako główny projektant, trzeba oprócz posiadanych kwalifikacji określonych w ustępie 1 niniejszego paragrafu odbyć jeszcze dodatkowo praktykę 2-letnią na stanowisku samodzielnego projektanta i dać dowody znajomości przepisów, oraz zasad organizacji pracy w zakresie zadań głównego projektanta.
3. Generalnym projektantem może zostać ten, kto przynajmniej przez 2 lata pracował jako główny projektant i wykazuje potrzebną umiejętność fachową i gruntowną znajomość przepisów.
4. Członek Rady Technicznej powinien posiadać co najmniej kwalifikacje głównego projektanta.
5. Weryfikatorem powinien w zasadzie być inżynier-magister, który co najmniej przez jeden rok pełnił funkcje głównego projektanta. Znajomość przepisów i zasad organizacji pracy przez weryfikatorów, podlega kontroli głównego specjalisty i zespołu orzekającego. Zespoły weryfikatorów należy zgłaszać Ministerstwu, które je ocenia i zatwierdza.
6. Członkiem zespołu orzekającego może być inżynier magister, który co najmniej przez rok pełnił funkcje weryfikatora. Członków zespołów orzekających zatwierdza Minister.
7. Główny specjalista powinien posiadać co najmniej te same kwalifikacje co członek zespołu orzekającego.

§ 4. Do rozstrzygania wątpliwości, czy dany rodzaj praktyki podlega zaliczeniu, oraz do decydowania w przypadkach posiadania praktyki odbytej w innej kolejności od przewidzianej w zarządzeniu, jak również do oceny znajomości przepisów i zasad organizacji powołany jest Dyrektor Centralnego Zarządu Biur Projektowych Budownictwa Miejskiego.

§ 5. 1. Przepisy zarządzenia odnoszą się do pracowników przyjętych po dniu 1 czerwca 1953 r. oraz mają zastosowanie do wszelkich nominacji dokonanych po dniu 1 czerwca 1953 r.
2. Naczelni dyrektorzy biur projektowych skontrolują dotychczasową obsadę stanowisk projektantów wszystkich stopni, weryfikatorów i rad technicznych i stopniowo dostosują obsadę do wymagań zarządzenia.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1953 r.

Minister w/z **A. Wolski**

105.

ZARZĄDZENIE Nr 118

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 23 maja 1953 r.

w sprawie sporządzania spisów łożysk tocznych do regeneracji.

(L. dz. D.VIII/2/2189/53)

Zgodnie z zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 20 z dnia 23 stycznia 1951 r. o regeneracji łożysk tocznych (Biuletyn PKPG Nr 4, poz. 35) wszystkie przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli oraz budowlane przedsiębiorstwa powiatowe w myśl § 4 pkt. 2 instrukcji do w/w zarządzenia, zobowiązane były sporządzić spisy zużytych łożysk tocznych, zaliczonych do grupy „R".

W związku z powyższym zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Spisy zużytych łożysk tocznych, o których mowa w § 4 instrukcji, stanowiącej załącznik do zarządzenia Nr 20 Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego należy zaktualizować i przesłać w jednym egzemplarzu do Centralnego Biura Łożysk Tocznych „Cebiloz" w Warszawie, ul. Krakowskie Przedmieście 47/51 w nieprzekraczalnym terminie do dnia 1 lipca 1953 r.
2. Spisy należy sporządzić na formularzach wg wzoru stanowiącego załącznik do instrukcji wprowadzonej zarządzeniem Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 20 z dnia 23 stycznia 1953 r.
3. Do zaktualizowanych spisów nie należy wciągać łożysk, które zostały zgłoszone „Cebilozowi" na kartach zużytych łożysk tocznych.
4. Na spisach w widocznym miejscu należy czytelnie uwidocznić: nazwę przedsiębiorstwa, centralnego zarządu i ministerstwa.

§ 2. 1. Niezależnie od sporządzenia jednorazowych spisów, wszystkie przedsiębiorstwa obowiązane są do bieżącego ewidencjonowania łożysk wybudowanych z maszyn i urządzeń na „kartach" zużytych łożysk tocznych, zgodnie z § 8 pkt. 1 i 2 instrukcji wymienionej w § 1.
2. Karty zużytych łożysk tocznych, zaliczonych do grupy „R", powinny być nadsyłane do „Cebilozu" w okresach miesięcznych.
3. Jednostki, które mają zaległości w wypełnianiu tych kart, zobowiązane są zaległe karty nadesłać do „Cebilozu" w nieprzekraczalnym terminie do dnia 1 lipca 1953 r.
4. Zaległe w ewidencjonowaniu łożyska, wybudowane po 15 lutym 1951 r. na które nie zostały wystawione bieżąco karty, „zużytych łożysk tocznych" i co do których brak jest danych do poszczególnych rubryk karty, należy wciągnąć do spisów zużytych łożysk tocznych.

§ 3. Wyłącznym dysponentem łożysk tocznych zgłoszonych stosownie do § 1 zarządzenia jest Centralne Biuro Łożysk Tocznych.

§ 4. Za sprawne i terminowe wykonanie zarządzenia odpowiedzialni są dyrektorzy zainteresowanych przedsiębiorstw.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 30 maja 1951 r.

Minister, wz **J. Żakowski**

106.

ZARZĄDZENIE Nr 128

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 5 czerwca 1953 r.

w sprawie wykonania planu zaonatrzenia materiałowego na rok 1953.

(L. dz. CZZ/1-a/17450/53)

W wykonaniu Uchwały Nr 236/53 Prezydium Rządu z dnia 1 kwietnia 1953 roku w sprawie wykonania państwowego planu zaopatrzenia materiałowego na rok 1953 zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przydziały materiałów otrzymane przez centralne zarządy budownictwa miejskiego powinny być w całości podzielone pomiędzy przedsiębiorstwa. Pozostawienie jakiejkolwiek rezerwy w dyspozycji centralnych zarządów budownictwa miejskiego, Centralnego Zarządu Robót Instalacyjnych, Centralnego Zarządu Robót Inżynieryjnych, Centralnego Zarządu Zakładów Prefabrykacji, Centralnego Zarządu Sprzętu i Mechanizacji, Centralnego Zarządu Budownictwa Wojskowego, Zarządu Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych — jest niedopuszczalne,
2. Umowy planowe zawierane z dostawcami oraz zamówienia na dostawę materiałów nie mogą przekraczać wysokości przydziału otrzymanego na dany okres czasu.

§ 2. Centralny Zarząd Zaopatrzenia Budownictwa Miejskiego oraz służby zaopatrzenia centralnych zarządów budownictwa miejskiego i przedsiębiorstw obowiązane są do dołożenia wszelkich starań celem całkowitego zrealizowania otrzymanych przydziałów materiałowych do końca roku kalendarzowego. Przydziały materiałowe niezrealizowane przedsiębiorstwa będą mogły otrzymać od dostawców jedynie na poczet przydziałów następnego roku.

§ 3. 1. Odstępowanie przydziałów lub sprzedaż materiałów otrzymanych w ramach planów rozdziału jednostkom innego resortu z wyjątkiem jednostek wskazanych przez właściwą organizację zbytu lub Państwową Inspekcję Gospodarki Materiałowej w celu upłynnienia nadwyżek materiałowych jest zabronione.
2. Odstępowanie lub sprzedaż materiałów w ramach resortu wymaga zgody Ministra Budownictwa Miast i Osiedli, jeśli sprawa dotyczy przedsiębiorstw nadzorowanych przez różne centralne zarządy, a zgody dyrektora centralnego zarządu jeśli sprawa dotyczy przedsiębiorstw jednego centralnego zarządu.
3. W przypadku zlecenia robót spółdzielniom budowlanym przydziały materiałowe nie mogą być odstępowane, a materiały nabyte nie mogą być sprzedawane. Spółdzielniom tym można jedynie zlecać wykonanie robót z powierzonych materiałów.

§ 4. 1. W przypadkach uzasadnionych szczególnie ważnymi przyczynami gospodarczymi dyrektorzy centralnych

zarządów wymienionych w § 1 ust. 1 mogą wystąpić z wnioskiem o przyznanie dodatkowych przydziałów materiałowych.

2. Konieczność otrzymania dodatkowego przydziału powinna być wyczerpująco uzasadniona opisowo i wskaźnikowo. Uzasadnienie powinno podawać w szczególności jakie środki zostały podjęte w celu wygospodarowania wewnętrznych rezerw centralnego zarządu.

3. Wnioski o dodatkowe przydziały wraz ze szczegółowymi uzasadnieniami podpisane przez dyrektora powinny być przedkładane Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli poprzez Centralny Zarząd Zaopatrzenia Budownictwa Miejskiego.

4. Centralny Zarząd Zaopatrzenia Budownictwa Miejskiego, przedkładając wniosek o dodatkowe przydziały załącza swoją analizę i stawia wnioski w tym zakresie.

§ 5. Materiały pochodzące:

1) z rezygnacji z otrzymanych przydziałów,
2) z niezrealizowanych przydziałów zgodnie z obowiązującymi przepisami,
3) z nadmiernych zapasów stwierdzonych przez Państwową Inspekcję Gospodarki Materiałowej

wchodzą do rezerwy bilansowej Centralnego Urzędu Gospodarki Materiałowej.

§ 6. 1. Centralny Zarząd Zaopatrzenia Budownictwa Miejskiego w porozumieniu z Departamentem Planowania, Produkcji Podstawowej, Samodzielnym Wydziałem Kosztorysów Cen i Umów oraz Centralnym Zarządem Budowy Miast i Osiedli „ZOR" opracuje dla poszczególnych centralnych zarządów budownictwa miejskiego wskaźniki zużycia podstawowych materiałów budowlanych na 1 mio złotych i przedstawi Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli do zatwierdzenia w terminie do dnia 30 czerwca 1953 r.

2. Centralne zarządy budownictwa miejskiego na podstawie zatwierdzonych wskaźników zużycie podstawowych materiałów na 1 mio. złotych opracują wskaźniki zużycia na 1 mio. złotych dla nadzorowanych przedsiębiorstw i przedstawią Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli do zatwierdzenia w terminie do dnia 30 lipca 1953 r.

3. Zatwierdzone wskaźniki zużycie podstawowych materiałów na 1 mio. złotych dla centralnych zarządów budownictwa miejskiego i nadzorowanych przedsiębiorstw nie mogą być przekroczone.

§ 7. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 stycznia 1953 r.

Minister w/z **A. Wolski**

107

ZARZĄDZENIE Nr 129

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 5 czerwca 1953 r.

w sprawie zasad postępowania z remanentami materiałów oraz urządzeniami placu budowy pozostałymi na placach budowy, po zakończeniu robót.

(L. dz. D.VII/1/5396/53)

W celu zapobieżenia zdarzającym się przypadkiem niszczenia materiałów budowlanych i tymczasowych urządzeń pozostawianych na placach budów, po oddaniu obiektów do użytku, zarządza się, co następuje:

§ 1. Kierownicy robót zobowiązani są zgłaszać właściwemu zarządowi budowlanemu lub zjednoczeniu budownictwa miejskiego zbędne materiały oraz zbędne urządzenia wchodzące w skład zagospodarowania placu budowy w terminie do dni 7 od chwili ukończenia tych asortymentów robót, do których te materiały lub urządzenia były przeznaczane.

§ 2. Zjednoczenia budownictwa miejskiego lub zarządy budowlane są zobowiązane dokonać przerzutu zgłoszonych materiałów i urządzeń w terminie do dni 14 od dnia otrzymania zgłoszenia na inne place budów lub do centralnych baz materiałowych lub sprzętowych.

§ 3. Z chwilą oddania obiektu do użytku wszelkie urządzenia wchodzące w skład zagospodarowania placu budowy (baraki, budynki magazynowe, zasieki na materiały, ogrodzenia, materiały instalacyjne, sieci wody, siły i światła itp.) pozostałe nadwyżki materiałów oraz drewno użytkowe rusztowań i deskowań powinny być w terminie do dni 14 zaewidencjowane i przesunięte na inny plac budowy lub do centralnych baz materiałowych lub sprzętowych.

Pozostawianie urządzeń i materiałów po zakończeniu robót jest niedopuszczalne.

§ 4. Zwolnienie magazyniera z pełnienia obowiązków na danym placu budowy może nastąpić dopiero po stwierdzeniu przez przedsiębiorstwa dokonania wszystkich przerzutów materialnych.

§ 5. W przypadku ujawnienia nadwyżek materiałowych w ilościach świadczących o składaniu zapotrzebowań przewyższających rzeczywistą potrzebę, przedsiębiorstwa pociągną kierowników robót do odpowiedzialności.

§ 6. Za wykonanie zarządzenia czynię odpowiedzialnymi kierowników robót oraz kierowników działów zaopatrzenia przedsiębiorstw.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1953 r.

Minister wz **J. Żakowski**

108.

OKÓLNIK Nr 22

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 22 maja 1953 r.

w sprawie zasad wynagradzania operatorów sprzętu obsługujących więcej niż jedną jednostkę sprzętu budowlanego.

(L. dz. D.XIII/3/362/53)

W porozumieniu z Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego i Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa, Ceramiki i Pokrewnych Zawodów w Polsce — podaje się zasady wynagradzania operatorów sprzętu budowlanego, obsługujących na budowie więcej niż jedną jednostkę sprzętową:

1. W zasadzie jeden operator powinien obsługiwać na budowie nie więcej jak jedną jednostkę sprzętu budowlanego.
2. W wyjątkowych przypadkach, na budowie, gdzie eksploatowany sprzęt nie ma zapewnionej stałej pracy, można wysoko wykwalifikowanemu operatorowi obsługującemu jedną jednostkę sprzętu budowlanego powierzyć — za jego zgodą — obsługiwanie dodatkowo drugiej jednostki sprzętu budowlanego, której obsługa nie była i nie może być wynagradzana w systemie akordowym.
3. Operator obsługujący dodatkowo drugą jednostkę sprzętu budowlanego powinien otrzymywać dodatek w wysokości 20% wynagrodzenia obliczonego wg osobistego zaszeregowania, a przypadającego na czas równoczesnej obsługi dwóch jednostek sprzętu.
4. Okólnik wchodzi w życie z dniem 30 maja 1953 r.

Minister **R. Piotrowski**

109.

PISMO OKÓLNE Nr 46

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 27 maja 1953 r.

w sprawie wyceny kosztorysów i zmian kosztorysowej wartości robót.

(L. dz. D.VII/6/4970/53)

W związku z zapytaniami jak uwzględniać w kosztorysach zmiany kosztów budowy, powstałe wskutek zmiany cen materiałów i robocizny, szczególnie wskutek zmiany płac na podstawie uchwały Prezydium Rządu z dnia 3 stycznia 1953 r. — Misterstwo wyjaśnia:

§ 1. Podstawę wyceny kosztorysów w biurach projektowych stanowią nadal ceny kosztorysowe podane w Cenniku Robót Budowlanych i Instlacyjnych na rok 1950, wprowadzonym zarządzeniem Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 18 grudnia 1950 roku (Dziennik Urzędowy Ministerstwa Budownictwa Nr 16/50, poz. 192).

§ 2. 1. Ponieważ poziom cen z marca 1950 r. przyjęty został jako porównalna baza kosztów w budownictwie na okres Planu Sześcioletniego, biura projektów obowiązane są w każdym kosztorysie wycenionym wg innego poziomu cen niż z marca 1950 roku, obliczyć i po-

dać stosunek cen kosztorysowych do bazy cen z marca 1950 roku w postaci współczynnika

$$K = \frac{\text{ceny z lipca 1950 r.}}{\text{ceny z marca 1950 r.}}$$

(Zarządzenie Nr 36 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 24 kwietnia 1951 roku — (Dziennik Urzędowy Ministerstwa Budownictwa Nr 4, poz. 36).

2. Ceny kosztorysowe podane w Cenniku Robót Budowlanych i Instalacyjnych na rok 1950 ustalone zostały na poziomie cen netto z lipca 1950 roku i wartość współczynnika, która powinna być podana w kosztorysie, wynosi wówczas:
   - — dla robót ziemnych K = 0,97
   - — dla robót konstrukcyjnych i robót urządzenia placu budowy K = 0,94
   - — dla robót wykończeniowych K = 0,96
   - — dla robót instalacyjnych, sanitarnych, c.o. i wentylacji mechanicznej K = 0,95
   - — dla robót instalacyjnych elektrycznych i dźwigowych K = 0,95
3. Biura projektowe nie wykonują przeliczeń omawianych w § 3, a mających na celu sprowadzenie cen kosztorysowych na poziom danego roku.

§ 3. Zmiany w kosztach budowy powstałe po roku 1950 regulowane są nie w postaci zmiany cen w kosztorysie przez biura projektowe, lecz w postaci przeliczeń dokonywanych przez przedsiębiorstwa budowlane w porozumieniu z inwestorem, a mianowicie:

a) przy zawieraniu umów o wykonanie robót budowlanych — w załączniku Nr 7 do zarządzenia Nr 37 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 5 marca 1952 roku w sprawie umów o wykonanie robót budowlanych (Dziennik Urzędowy Ministerstwa Budownictwa M. i O. Nr 5/52, poz. 46),

b) w fakturach (rachunkach) za wykonane roboty — zgodnie z postanowieniami zarządzenia Nr 171 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 8 sierpnia 1952 roku w sprawie trybu sporządzania faktur przejściowych i końcowych oraz ich formy (Monitor Polski Nr A-77, poz. 1227).

§ 4. Przeliczenia omówione w § 3 przeprowadzane są za pomocą współczynników przeliczeniowych (mnożników), które obejmują wszystkie zmiany w kosztach budowy, zaistniałe od czasu opracowania Cennika Robót Budowlanych i Instalacyjnych na rok 1950:

a) wskutek zmiany cen robocizny, materiałów, taryf przewozowych idt. i

b) wskutek obniżki kosztów budowy z tytułu zadań oszczędnościowych wyznaczonych przedsiębiorstwom budowlanym w poszczególnych latach.

§ 5. 1. Wysokość współczynników (mnożników), służących do przeliczeń w tabelach scalonych elementów i w fakturach za wykonane roboty, została ustalona:

a) zarządzeniem Nr 59 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 8 kwietnia 1952 r. w sprawie zmniejszenia kosztów wykonawstwa robót budowlanych w 1952 r. Dz. Urz. Nr 7, poz. 71 i Monitor Polski Nr A-42 poz. 606),

b) zarządzeniem Nr 51 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 18 marca 1953 r. w sprawie współczynników zmiany kosztów robót budowlanych w 1953 r. (Dz. Urz. Nr 4, poz. 51).

2. Współczynniki podane w powyższych zarządzeniach służą do przeliczeń kosztów budowy ustalonych wg poziomu cen z lipca 1950 roku na podstawie Cennika Robót Budowlannych i Instalacyjnych. — W przypadku wyceny kosztorysu wg innego poziomu cen należy współczynniki (mnożniki) przeliczeniowe ustalać odrębnie w porozumieniu z Samodzielnym Wydziałem Kosztorysów, Cen i Umów.

Naczelnik Samodzielnego Wydziału Inż. Fr. Brzeski

KOMUNIKAT I

W Monitorze Polskim ogłoszono:

W Nr 41 z 3.V.53 r. poz. 494 uchwałę Prezydium Rządu Nr 294 z 18.IV.53 r. w sprawie zasad wydawania przez banki specjalne środków na fundusz płac przedsiębiorstwom wykonawstwa inwestycyjnego oraz zasad i trybu kontroli bankowej.

poz. 500 zarządzenie Ministra Finansów z 29.IV.53 w sprawie stosowania imiennych czeków gotówkowych.

poz. 501 zarządzenie Ministra Górnictwa z 10.II.53 r. zmieniające zarządzenie z 26.IV.52 r. w sprawie zawierania umów w zakresie dostaw, robót i usług z osobami nie wymienionymi w § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z 19.II,49 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych oraz w sprawie udzielania zaliczek i zwalniania od obowiązku zabezpieczania tych umów.

W Nr 42 poz. 505 zarządzenie Przewodniczącego P.K.P.G. z 21.IV.53 r. zmieniające zarządzenie z 11.I.52 r. w sprawie zasad i trybu zawierania umów o wykonanie robót budowlano-montażowych objętych planem inwestycyjnym.

W Nr 43 poz. 519 uchwałę Rady Ministrów Nr 315 z 29.IV. 53 r. zmieniającą uchwałę Nr 100 Rady Ministrów z 24.I.53 r. w sprawie przyznawania niektórym kategoriom pracowników państwowych dodatków uzasadnionych specjalnymi kwalifikacjami i warunkami służby.

poz. 520 uchwałę Prezydium Rządu Nr 311 z 29.IV.53 r. zmieniającą uchwałę Nr 619 Prezydium Rządu z 29.VIII. 51 r. w sprawie zapewnienia należytego wykonania ustawy z 7.III. 50 r .o planowym zatrudnieniu absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych.

poz. 523 zarządzenie Przewodniczącego P.K.P.G. z 24.IV. 53 r. w sprawie sposobu prowadzenia rejestru norm państwowych i ewidencji norm resortowych.

W Nr 44 z 15.V.53 r. poz. 524 zarządzenie Przewodniczącego PKPG z 5.V.53 r. w sprawie przekazywania uprawnień do wydawania przepisów o normowaniu zapasów materiałowych.

W Nr 45 z 16.V.53 r. poz. 538 zarządzenie Ministra Oświaty z 26.I.53 r. w sprawie stosowania normatywów projektowania budownictwa dla szkół ogólnokształcących stopnia podstawowego oraz normatywów projektowania budownictwa dla przedszkoli o b udynkach wolnostojących.

W Nr 46 z 18.V.53 r. poz. 540 zarządzenie Nr 56 Prezesa Rady Ministrów z 6.V.53 r. w sprawie właściwego zatrudnienia absolwentów zasadniczych szkół zawodowych w 1953 r.

W Nr 47 z 20.V.53 r. poz. 545 uchwałę Rady Ministrów Nr 365 z 16.V.53 r. w sprawie zasad i trybu sporządzania i zatwierdzania sprawozdań z wykonania budżetu Państwa za rok 1952.

poz. 547 instrukcję Ministra Finansów z 16.V.53 r. w sprawie sporzadzania sprawozdań z wykonania budżetu Państwa za rok 1952.

W Nr 48 z 21.V.53 r. poz. 553 instrukcję Szefa Urzędu Rady Ministrów z 12.V.53 r. w sprawie założenia i prowadzenia ewidencji mieszkań służbowych i zakładowych oraz b. pracowniczych.

poz. 554 okólnik Ministra Pracy i Opieki Społecznej z 11.V. 53 r. w sprawie zasad udzielania zasiłków połogowych pracującym żonom pracowników odbywających kadrową służbę wojskową.

KOMUNIKAT II

Wydane zostały, a nie są ogłoszone w Dzienniku Urzędowym następujące akty normatywne:

Zarządzenie Ministra Nr 115
z 20.V.53 r. L. dz. D.XIII/D/6117/53 w sprawach zwiazanych z wprowadzeniem w życie taryfowego systemu płac i Katalogu Norm i Stawek Jednotskowych.

Zarządzenie Ministra Nr 119
z 23.V.53 r. L. dz. D.IX/101/1/1/53 w sprawie opracowania projektu planu na 1954 r. przez przedsiębiorstwa nadzorowane przez Centralny Zarząd Zakładów Prefabrykacji.

Zarządzenie Ministra Nr 120
z 26.V.53 r. L. dz. D.IIW25/4741/53 w sprawie zapobieżenia płynności kadr w Ministerstwie Budownictwa Miast i Osiedli.

Zarządzenie Ministra Nr 121
z 15.V.53 r. L. dz. GM/3/110/53 w sprawie powołania Pełnomocnika Ministra Budownictwa Miast i Osiedli do spraw związanych z budową Placu Józefa Stalina i ulic wlotowych.

Zarządzenie Ministra Nr 122
z 15.V.53 r. GM/3/110/53 w sprawie powołania Generalnego Pełnomocnika do spraw budownictwa mieszkaniowego na terenie województwa stalinogrodzkiego.

Zarządzenie Ministra Nr 123
z 27.V.53 r. L. dz. GM/3/1938/53 w sprawie utworzenia oddziałów zaopatrzenia robotniczego w niektórych przedsiębiorstwach budownictwa miejskiego.

Zarządzenie Ministra Nr 124
z 29.V.53 r. L. dz. DI/2/3348/53 w sprawie prac przygotowawczych do projektu planu na r. 1954 dla przedsiębiorstw budowlano-montażowych.

Okólnik Ministra Nr 23
z 26.V.53 r. L .dz. D.XIII/2/6214/53 w sprawie trybu oficjal-

nego powiadomienia robotników przedsiębiorstw budowlano-montażowych o zmianie płac i norm pracy w budownictwie i przedsiębiorstwach pomocniczych budownictwa.

Okólnik Ministra Nr 24

z 29.V.53 r. L. dz. D.VII/7/3981/53 w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy w transporcie samochodowym.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 45

z 28.V.53 r. L. dz. D.XIII/3/6221/53 w sprawie świadczeń przysługujących operatorom sprzętu przy pracach wyjazdowych.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 47

z 18.V.53 r. L. dz. D.I/1/2307/53 w sprawie usprawnienia trybu przygotowania projektów planów gospodarczych.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 48

z 28.V.53 r. L .dz. GM/2/2329/33-1/53 w sprawie zasad obliczania prekluzji roszczeń majątkowych dochodzonych w trybie postępowania arbitrażowego.

Redakcja i Administracja: Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli, Warszawa, Plac Dzierżyńskiego 3/5.

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli — prenumerata roczna — 36 zł. Cena pojedynczych egzemplarzy wskazana na każdym egzemplarzu. Wpłacać należy do Narodowego Banku Polskiego V oddział miejski Warszawa Rachunek Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli Nr 378 — 412 — 18 część 25, dział 5, rozdział 17 wpływy z wydawnictw. —

1 zł. 50 gr.

Drukarnia Akcydensowa, W-wa, Tamka 3. 4.000. Zam. 1371 z dnia 12.VI.53. Podpisano do druku 29.VI.53. Druk. ukończono 3.VII.53. Obj. 1 ark. druku. Pap. druk. sat. kl. VII. A1/60 g. 4-B-17347

ODBIORCA:

Opłata uiszczona ryczałtem.